

Da fÃ³rmula de paz ao plan de vitoria sen vector definido

Description

Os 10 puntos da fÃ³rmula, sendo xustos e radicais, ao longo de mÃ¡is de dous anos guerra non lograron gaÃ±ar moita confianza na sÃ³a viabilidade, polo tanto, a direcciÃ³n polÃtica de UcraÃna deu a coÃ±ecer que confÃa na sÃ³a vitoria e sabe como conseguila (segundo o presidente, a paz Ã© posible mesmo antes de que acabe o ano). Ã‰ evidente que a mensaxe vai dirixido principalmente Ã Casa Branca, que non deixou de repetir que a paz volverÃ a UcraÃna sÃ³ despois da sÃ³a vitoria sobre o agresor, e neste momento de inminente relevo de presidente Ã imprescindible asegurarse a continuidade do apoio polo principal doador, EE.UU.

Suponse que o plan inclÃe estratexias militares, polÃticas, diplomÃticas e econÃmicas, pero cabe dubidar que ofrezca soluciÃns efectivas, porque a xestiÃn estratÃxica, concentrada nas mans pouco competentes de V. Zelenskyi e os seus 5-6 xerentes de confianza, segue sen cambios, a pesar de que ata o de agora non mostrou efectividade en ningunha destas Ãreas. Nin sequera as impresionantes cantidades de axuda occidental deron resultados desexados: o agresor, aÃnda que co moita dificultade e lentitude, segue gaÃ±ando terreo, o que vai acompaÃado por crecentes ameazas que o Kremlin lanza contra o Occidente colectivo, desafiÃndoo con incursiÃns de medios militares rusos ao espazo aÃreo dos paÃses da OTAN, a revisiÃn da doutrina nuclear, etc.

O xefe da oficina presidencial, A. Iermak, que en realidade determina as decisiÃns polÃticas expresadas polo presidente, declarou no Consello de RelaciÃns Exteriores de Nova York que o plan de vitoria consta de cinco puntos, un dos cales aplicarase despois da guerra (reconstruciÃn de UcraÃna). O que saÃu Ã luz sobre o plan non demostrou ser nada novo nin radical que permita dalgÃn xeito predicir un final efectivo da guerra nun futuro prÃximo. PretÃndese Ã «crear as condiciÃns e o ambiente para que Rusia non poida seguir ignorando a fÃ³rmula de paz e a cumio de pazÃ». Os socios de UcraÃna estÃn chamados a facer caso omiso das ameazas de Rusia sobre a escalada de tensiÃns e a apoiar que UcraÃna poida usar armas de longo alcance, incluÃdos os mÃsiles proporcionados por Occidente, para atacar obxectivos militares no interior de Rusia, en particular os aerÃdromos desde os que despegan os aviÃns rusos para atacar as infraestruturas civÃs ucraÃnas. O que poderÃa ser un avance considerable Ã a idea de que UcraÃna terÃa a posibilidade de presentar a sÃ³a solicitude de ingreso na OTAN dentro duns meses, antes de ter liberado o seu territorio completamente.

Foi o propio Zelenskyi quen desmentiu a inclusiÃn dun Ã«cesamento de fogo parcialÃ» no plan de paz: Ã«Non hai nin pode haber ningunha alternativa Ã paz, ningunha conxelaciÃn da guerra nin ningunha outra manipulaciÃn que simplemente leve a agresiÃn rusa Ã seguinte faseÃ». Sen embargo, detrÃs de todas estas frases xerais, de carÃcter resolto e intransigente, non hai soluciÃns reais que conduzan Ã derrota do agresor e garantan un desenvolvemento pacÃfico e democrÃtico de UcraÃna. Tanto antes como durante a invasiÃn, as acciÃns de V. Zelenskyi como comandante en

xefe supremo non foron capaces de impedir o avance do agresor, mentres que a cuestión da liberación das terras ocupadas desapareceu da orde do día.

Fai un ano, o alto mando militar de Ucraína, ante a irrealidade dunha contraofensiva e da liberación dos territorios ocupados, formulou a perspectiva dunha guerra de defensa contra Rusia, xa que a fronte estaba basicamente estancado e era necesario pasar a unha defensa prolongada ata atopar unha solución tecnoloxicamente nova para expulsar aos invasores. Con isto, haberá que ter comprendido que unha guerra de desgaste é extremadamente perigosa para Ucraína, que dispón de moitos menos recursos que o país agresor. Haberá que seguir prestando a máxima atención a inflixir ao inimigo un poderoso contragolpe (que se deberá ter dado ao comezo mesmo da invasión, así terá o máximo efecto), que destrúe en gran medida a forza militar do inimigo e terá obrigado a abandonar a aventura militar.

Pero isto non sucedeu. Téndose negado fai tempo a reforzar a defensa coas súas propias forzas, tamén nas condicións dunha guerra a gran escala, V. Zelenskiy fixo que o rexeitamento da agresión dependese da axuda estranxeira e non transformou a xestión político-militar do país de acordo coas condicións da guerra. O recente relevo dunha metade do goberno non mellorou a profesionalidade da administración nin a subordinou aos obxectivos de acadar a vitoria e a liberación do país. A ocupación de territorios na rexión de Kursk da Federación Rusa demostrou unha vez máis a capacidade das FF.AA. de Ucraína para derrotar ao inimigo, pero non causou grave preocupación no Kremlin e non desviou a súa atención nin as súas forzas do feroz empuxe en Donbás, onde crece a ameaza de perder a estratéxicamente importante para Ucraína cidade de Pokrovsk.

A falta de profesionalidade manifestouse inevitablemente tamén nas actividades de política exterior, nas que V. Zelenskiy considérase erroneamente unha estrela, ao tomar a simpatía dos políticos e da comunidade mundial polo sufrimento do pobo ucraíno en 2022 como unha simpatía cara ao seu persoa como estadista. Durante esta visita V. Zelenskiy interveu no Consello de Seguridade e a Asemblea Xeral da ONU sen lograr ampliar o apoio internacional a Ucraína que está a librar unha loita tenaz non só pola súa independencia e soberanía, sen tamén por unha orde mundial onde se respecten os dereitos dos pobos a decidir sobre o seu destino libre e democraticamente e non se permitan guerras agresivas como a que desatou o réxime de Putin.

A intervención de V. Zelenskiy no Consello de Seguridade sonou pouco convincente. Explicou que Putin “violou tantas normas internacionais que non vai parar por si só”, por tanto hai que “forzar a Rusia á paz, como único agresor nesta guerra e o que viola a Carta da ONU». Na Asemblea Xeral, ao facer fincapé na seguridade nuclear como posición incondicionalmente compartida, repetiu a súa fórmula de paz de 10 puntos, sen propoñer accións efectivas para obrigar a Rusia a renunciar á agresión e a anexión nin medidas para transformar a ONU nun instrumento eficaz de mantemento da paz.

O principal obxectivo da viaxe a Estados Unidos era entrevistarse co presidente J. Biden e os dous candidatos á presidencia, K. Harris e D. Trump, para asegurar que Ucraína siga recibindo axuda. Polo que respecta aos demócratas, a súa axuda foi confirmada e así o manifestou J. Biden na Asemblea Xeral, pedindo firmeza aos partidarios de Ucraína: “Non podemos cansarnos. Non podemos apartar a mirada.” Segundo todas as aparencias, dixo por convicción propia e non baixo a influencia da elocuencia de V. Zelenskiy. O mesmo pode dicirse da decisión do presidente de asignar outros 8.000 millóns de dólares de axuda a Ucraína.

En canto aos republicanos, o logro real consistiu en poder reunirse co candidato D. Trump, quen tomou a decisión de acceder á entrevista no último momento, despois de que os republicanos fixesen comentarios pouco aduladores e mesmo duros sobre o comportamento pouco diplomático da parte ucraína no contexto da campaña electoral. O presidente republicano do Congreso de EE.UU. mesmo solicitou oficialmente a Zelenskiy que despedise á embaixadora ucraína en Washington. Falando sobre os resultados da reunión co candidato presidencial, Zelenskiy eludiu a cuestión do apoio no caso que os republicanos volvan á Casa Branca, pero asegurou que se Ucraína gaña, Estados Unidos estará do seu lado.

Sen dúbida, cos socios norteamericanos tamén se debateron cuestións importantes, como o permiso para utilizar armas occidentais de longo alcance contra obxectivos situados no interior do territorio ruso, pero é pouco probable que se poida esperar ningunha decisión de fondo antes das eleccións presidenciais do 5 de novembro. Entón tamén se verá se realmente se decidiu algo sobre a posibilidade, agora amplamente debatida, de ofrecer garantías de seguridade a Ucraína dentro do territorio controlado polo goberno lexítimo, un alto o lume a finais de ano ou a desmilitarización de Crimea, etc.

O ex Representante Especial de EE.UU. para Ucraína, Kurt Walker, cualificou a viaxe de Zelenskiy a EE.UU. de pouco

frutífero. Mentres tanto continuar a invariablemente a resistencia do pobo ucraíno ao agresor ruso e seguir en poder a administración de Zelenski. Dúas cousas distintas condicionadas pola guerra, unha que merece respecto e apoio e a outra, crítica e correccións. A cuestión principal, a da guerra e da paz no mundo e da independencia nacional de Ucraína, segue aberta, sen solución nin vector claro.

APARTADO TEMÁTICO GEOGRÁFICOS

Europa

ETIQUETAS

Guerras Ucraína

INVESTIGACION

Relacións Internacionais

Date Created

Outubro 5, 2024

Meta Fields

Autoria : 12106